

ČASOPIS PRIEVIDZSKÉJ FARNOSTI

BARTOLOMÉJ

ROČNÍK IX.

CÍSLO 4

APRIL 2001

Nádvorie Pilátovho paláca - rozhovor s dp. Štrbom
Prievidza v rozbehu - Láska k sebe - Ako sa pripravuješ?

Milí naši čitateľia a všetci priazníoci!

Prajeme Vám požehnané veľkonočné sviatky,

*ktoré nech Vám Pán požehná svojou nekonečnou láskou,
od ďaka ktorej Ježiš Kristus zomrel i vstáva z mŕtvyh za každého jedného
z nás a nech Vás naplní svojím nekonečným pokojom. Prajeme Vám veľa
zdravia a súl, aby ste ten pokoj mohli ešte dlhé roky rozdávať okolo seba
a tak šíriť Božie kráľovstvo v ostatných bránoch a sestrách.*

Vaša redakcia

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 2. 2001 DO 10. 3. 2001

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Farnosť PD - mesto:

Patrik Mazáň
Romana Slezáková
Sofia Schmidtová
Kristína Krnyová
Barbora Hurková
Katarína Sedláková

Anett Mária Danihelová

Karina Majerníková

Farnosť PD Zapotôcky:

Adriana Radbová
Marek Plachý
Júlia Kvasnicová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Farnosť PD - mesto:

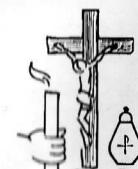
Dušan Homola a Erika Páleníková
Anton Plesnivý a Martina Liptáková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Katarína Vančáková 88 r.
Anna Chudá 90 r.
Eva Erdélyiová 54 r.
Milan Kohút 76 r.
Karol Károlyi 88 r.
Milan Fazika 61 r.

Valter Klepáč 56 r.
Rudolf Gorný 68 r.
Anna Maslenová 77 r.
Veronika Nováková 63 r.
Anna Borková 91 r.
Mária Ľahučká 89 r.

*Odpocinutie večné daj
dušiam, pane ...*

Nádvorie Pilátovho paláca...

Ukrižovanie – najpotupnejšia a najbolestivejšia poprava.

Túto neľudsky krutú „justifikáciu“ prijali Rimania najsôr od Púnov v severnej Afrike, ktorí tak pomaly usmrcovali leva, keď ho chytili živého.

Čo Kristus vytrpel od ukončenia poslednej večere až po chvíľu smrti, presahuje možnosti precítenia nejedného človeka. **Getsemanská záhrada – miesto, kde precítil hrôzu nastávajúcich mûk.** Popraskané cievky z tohto zážitku spôsobili zmiešanie potu s krvou. Zajatý, zviazaný, smädný, potupený.

Ako vyzeral Jeho súd?

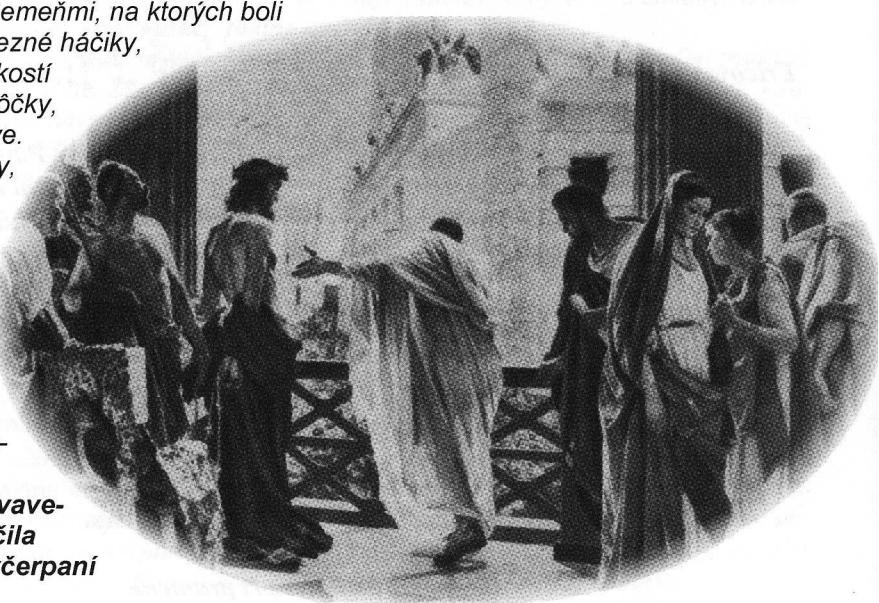
Hľadte na utláčateľa a utláčaného. Rozzúrený dav obklopuje Spasiteľa sveta. Výsmech sa mieša s rúhavými prísahami.

Satan bol pôvodcom všetkého hanobenia Spasiteľa. Keby bolo možné, chcel v ňom prebudíť pomstu alebo zázračný únik, a tým aj zmaríť plán spasenia. Jediná škvrna v Jeho ľudskom živote, jediné zlyhanie Jeho ľudskej prirodzenosti v tejto strašnej skúške – a Boží Baránek by bol len nedokonalou obeťou a vykúpenie človeka by bolo zmarené. **Ten však, ktorý jediným príkazom mohol zavolať na pomoc celý nebeský zástup, s dokonalým pokojom znášal najhrubšie urážky a potupu. Práve ten pokoj a trpežlivosť boli dôkazom Ježišovho Božského pôvodu, ktorý od neho vyžadovali.**

Keď dal Ježiša Pilát zbičovať a vystavil ho posmechu, nazdával sa, že tým v ľudoch prebudí súcit. Dúfal, že tento trest im postačí. Možno bude uspokojená aj zlomyseľnosť kňazov.

Bičovanie... Remeňmi, na ktorých boli upevnené železné háčiky, ostré úlomky kostí a olovené guľôčky, spájané po dve.

Pomliaždeniny, rezné a tržné rany. Na Kristovom obnáženom chrabte i nohách boli stopy krutých šľahov a z otvorených rán pomaly vytiekala krv. **Jeho skrvave-ná tvár svedčila o krajnom vyčerpaní**

a bolesti, no nikdy sa nezdala byť krajšia ako teraz. Tŕne z koruny spôsobovali bodné rany až k lebečným kostiam...

Najväčšia vina a najťažšia zodpovednosť patrila popredným vodcom národa, strážcom posvätných právd, ktoré tak podlo zrádzali.

Pilát však nechápal fanatickú nenávisť kňazov. To oni podnietili dav k bezzudnej zúrivosti. Ten dav, ktorý pri Ježišovom vstupe do Jeruzalema kričal:

„**Hosanna!**“, teraz znova kričí: „**Ukrižuj ho, ukrižuj ho!**“ Pilát nakoniec stratil všetku trpežlivosť s ich nezmyselnou ukrutnosťou a volal: „**Vezmite si ho a ukrižujte. Ja na ňom nenachádzam vinu.**“ (Jn 19, 6) Po tomto výroku Kajfáš vyzývavo odpovedal: „**Jeho krv na nás a na naše deti!**“ (Mt 27, 25) Tieto strašné slová opakovali kňazi, ďalej poprední muži a po nich ozvenou aj rev davu. Izraelský ľud sa rozhodol. Ten strašný krik vystúpil k Božiemu trónu. Súd, ktorý vyrieckli nad sebou, bol zapísaný v nebi.

Tragický koniec Ježišovho života potom pokračoval jeho prechodom cez bránu Pilátovho nádvoria...

Každý z nás má možnosť k niekomu sa pridať. Či už k davu na nádvorí, alebo k ľahostajnému Pilátovi, k milosrdnej Veronike, či z donútenia pomáha-júcemu Šimonovi, k vojakom vbíjajúcim klince do Jeho rúk, alebo k plačúcej, obrátenej Márii Magdaléne...

Teraz je ten čas rozhodovania. Pri počúvaní paší by sme si už mali byť načistom, kým chceme byť a aký má Kristov kríž význam v našom ďalšom živote.

Ján Bednár, dekan

Fričovský

Tam, kde je živý Pán

*Tam, kde je živý Pán,
všetko sa dáva do pohybu.
Dážď prší k nebesiam,
na piesku môžeš chytiať živú rybu.*

*Tam, kde je živý Pán,
nemožné na možné sa mení.
Noc planie plamom rán
a zrno klíči na kameni.*

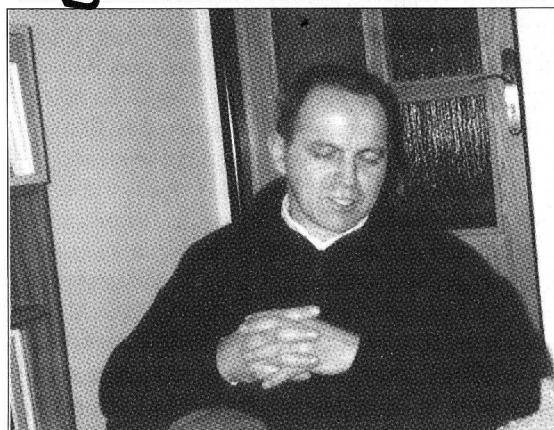
*Tam, kde je živý Pán,
bezpečne doplávajú lode.
Plní sa prázdný džbán
a slnko spieva o úrode.*

*Tam, kde je živý Pán,
i slza v oku perlou jasá.
Brána je dokorán
a verných čaká večná spása.*

*Tam, kde je živý Pán,
na prach sa mrvia hrobov steny.
Zakvitne holá stráň,
v pokore kľačiš pri pramени.*

DNEŠ NA SLOVIČKO S NOVÝM FARÁROM SUSEDNEJ FARNOSTI VEĽKÁ LEHÔTKA, KTORÝM JE DP. FRANTIŠEK STRBA

Vo farnosti Veľká Lehôtka pôsobí tretí mesiac. Po odchode dp. IcLic. Róberta Krajčíka, ktorý sa tu zaslúžil o veľa zmien, nastúpil do „rozbehnutého vlaku“. Je na seba náročný. Keď sme ho prehovárali na tento rozhovor, našiel vo svojom okolí veľa ľudí, ktorí by si to podľa neho viac zaslúžili. Chceli sme vám ho trochu priblížiť, preto sme mu položili niekoľko otázok, na ktoré nakoniec ochotne odpovedal.

Cesty Pánove sú rozmanité. Jedna lekárka sa dostala k viere cez fyziku. Aká bola tá Vaša cesta?

Pochádzam z obce Štále pri Novej Bani. K daru vieri som prišiel prostredníctvom rodičov. **Od detstva som žil - dnes sa to povie - v tradičnej kresťanskej rodine**, ktorá bola tradičná tým, že **som mal najlepšiu mamu na svete**. Žila pre nás, deti a pre otca, a obaja nás vychovávali vo viere i k pravej úcte k Bohu.

Sme štyria bratia a štyri sestry. Starú mamu si pamätam ako stelesnenú dobrotu. Dedo bol kníhviazač, kamenár, súčasťou, ale veľmi múdry a usilovný človek. Otec sa staral s láskou o veľkú rodinu a obdivoval som jeho poctivosť v práci i veľkú poslušnosť k svojmu otcovi.

Jedna sestra je v kontemplatívnom kláštore v Bologni.

Pán ma volal dávno k sebe. V tom čase sa mi vďaka jednému učiteľovi zapáčila matematika a učiteľský smer, a tým som urobil veľkú okľuku vo svojom živote. Šiel som študovať prírodné vedy a to kombiná-

ciu matematika - zemepis. Učil som 11 rokov na gymnáziu. Bol to čas, keď bola viera v mojom živote dôležitá, ale Boh neboli celkom na prvom mieste. Lenže ako sa hovorí v prorokovi Amosovi - **Boh si príťahuje lanami lásky a to slobodne, nerobi násilie...**

V mojom živote ukázal že je veľmi trpežlivý a nie len trpežlivý, ale ma aj chránil. Vďaka Jeho milosti a tomuto všetkému som znova precítil Jeho volanie a mohol po 11 rokoch slobodne povedať áno. Zatúžil som pracovať pre Noho. **Vyštudoval som na UK CMBF TI v Badíne**. Bolo to krásnych šesť rokov, keď som žil a študoval s chlapcami, ktorým som skoro mohol byť otec, ale mali sme veľmi pekné spoločenstvo.

V roku 1997 sme boli ja aj môj brat Blažej vysvätený za knazov, potom rok v Partizánskom kaplánom, odkiaľ mám množstvo pekných zážitkov. Nasledovali dva požehnané roky pôsobenia v Knazskom seminári v Badíne v službe prefekta. Od 3. januára 2001 som tu vo Veľkej Lehôtke.

Otec František, dal sa vám Pán poznáť aj cez predmety, ktoré ste vyučoval, utvrdili vás vo viere?

Boh sa dá spoznať aj zo stvorených vecí a zákonomitostach v nich. Cítim však, že u mňa bol dar viery od Pána cez modlitby a obety. Hlavne obety a modlitby mamy, o tom som presvedčený i ľudí, ktorých som poznal, ale aj iných.

Ozývajú sa vám bývalí študenti, alebo kolegovia?

Dajú o sebe vedieť, aj pozvania na svadbu pošľú. Je to možno aj taká dilema, či udržiavať intenzívne tieto vzťahy. Lenže tých ľudí je veľa, a to nie je moje poslanie. Cítim, že toto Pán nechce, pretože ja mám ľudí teraz tu a tým sa chcem venovať.

Aké sú vaše predstavy o službe kňaza?

Ja som si kňazstvo ani nevedel inak predstaviť, len tak, ako je aj v predstavách ľudí - v pastorácii. Otec biskup mal veľké pochopenie a tak som tu medzi farníkmi a môžem tú pastoráciu, ktorá je pre svoju úžasnú variabilitu veľmi príťažlivá, naplnou využiť. Pri mojom vstupe do školy, ako učiteľ náboženstva, môžem použiť aj skúsenosti v tejto oblasti.

A moje pôsobenie tu? Celá farnosť je veľmi mladá - ved' čože sú to tri roky? Farské spoločenstvo sa tiež ešte formuje, keďže ľudia boli naučení chodiť dlho do Prievidze.

Nehovoríte si niekedy - mať tak krídla, aby som to všetko stihol?

*Je tu práce mnoho, dá sa nájsť možnosti služby dosť. **Farnosť má trochu atypické prvky, keďže sú tu ešte filiálky Hradec a Malá Lehôtka a tým spolu vytvárajú tri takmer rovnocenné časti.** A ľudia vo filiálkach si tým nárokujú na služby ako vo farnosti. Aj vnútorene cítim, že tá potreba vystupuje aj z mojej strany a tu narázam na to, čo ste vy nazvali krídlami a človek sa*

nemôže rozseknúť. Ďalší - možno taký mlynsový bod je ten, že tu nie je škola a s deťmi vlastne veľmi nie som v kontakte, ako by bolo treba. Teraz tiež rozmyšľam nad tým, keďže prichádza Veľkonočné triduum, ako to vyriešiť, aby mali ľudia možnosť zúčastniť sa všetkých obradov. Kedysi neboli taký problém. Ľudia si povedali - budeme putovať, lenže dnes sú navyknutí, keďže kostoly majú, mať aj všetky obrady. Ľudí mám veľmi rád, zvykám si na nich a oni na mňa, ale vidím tu ústretovosť. Chcem im pomôcť, byť tak isto ústretový a predovšetkým prinášať Krista.

Mladí majú možno rôzne názory a spôsoby nažívania, ale na dedine to bolo vždy živšie. Ako to vnímate vo Veľkej Lehôtke?

Spoločenstvo mladých je darom, ktorý som tu našiel, aj vďaka predchádzajúcim kňazom a iste hlavne poslednému, dp. IcLic. Róbertovi Krajcíkovi. Myslím si, že sú veľkou nádejou a pre mňa povzbudením i oživením. Tie duchovné aktivity, ktoré tu prebiehajú v piatok, sobotu a nedeľu, majú svoj veľký význam. V nedeľu je modlitbové stretnutie a to je v živote človeka veľmi dôležité - práve tá modlitba.

Sv. František Salezs ký povedal, že je to nebeská vlaha, ktorou treba polievať kvety našej duše, ktorými sú čnosti, aby rástli a prinášali úrodu.

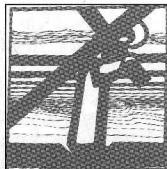
Ako vyzerá váš oddych ?

Relax je potrebný a pre mňa je veľmi dobrým relaxom napríklad príprava na detskú sv. omšu. Je to pre mňa aj určitý oddych.

Aké miesto vo vašom živote má Panna Mária?

Ako Matka, s tou materinskou láskou a úžasnou ochranou.

Za rozhovor ďakujú Mária M. a Anka G.

Bud' mojím priateľom

Krížová cesta
je vlastne
cestou života.
Ozajstný
kresťan
na to nikdy
nezabúda.

(M. Quist)

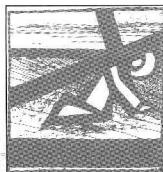
Slnko, dážď, sneh, vietor sa striedali a často sprevádzali pútnikov (od malých detí až po vyše 80 ročných) na krížovej ceste v Solke pri Nitrianskom Pravne. **Každý štvrtok v pôstnom čase ľudia zd'aleka i blízka vyprosovali pokoj pre nás národ i v celom svete a tiež aj za pokoj v rodinách.** Prosby boli rôznorodé: za duše v očistci, misionárov, kňazov, pátrov rehoľníkov, diakonov, bohoslovcov, rehoľné sestry, za nové kňazské a rehoľné povolania, za mládež, priateľov, nenarodené deti, za bezmocných, chorých, trpiacich, za vládu, parlament, za lekárov, sestry, učiteľov, všetkých pracujúcich, nezamestnaných, za zomierajúcich, aj za dobrodincov, obetujúcich na nový kostol sv. Terézie z Lisieux na sídlisku Zapotôčky, za Rodinu Nepoškvrnenej a za púť do Lúrd. **Najviac však za lásku medzi ľud'mi i za Teba, kto čítasť tieto riadky.**

Pútnikov z Prievidze vždy doprevádzal náš pán kostolník Málik. Obetavé pravnianske ženy nezabudli nás v takej zime pohostíť po sv. omši teplým čajom. Sv. omše vysluhovali: dp. Martin Sebiň z Koša, páter Andrzej Pierwola, p. farár Ing. Michal Slašťan z Veľkých Uheriec a iní. Vždy popri pátrovi Andrezejovi kráčal i poľský diakon Arkadiusz Pieikut.

„Aj v nás sedí Pilát, ktorý ospravedlňuje naše zlé počinanie a verejne si umýva ruky pred susedmi, známymi, príbuznými.“ upozorňoval pri krížovej ceste P. Andrzej. Pokračoval: „Ak budeme robiť znak sv. kríža: 1. Priložme si dlaň na srdce, aby sme si uvedomili, že žijeme iba vďaka Ježišovi, ktorého máme milovať. 2. Priložme si dlaň na čelo, aby sme Boha čo najviac počúvali. 3. Priložme si dlaň na ramená, aby sme plnili Jeho vôľu...“

„Pane, prosím, pomôž mi zmeniť sa a tak sa pripraviť prijať ňa do srdca ako najvzácnnejšieho host'a, keď pôjdem k sviatosti zmierenia a keď potom prijmem Najsvätejšiu Eucharistiu - Teba. Lebo moja nedôvera, zármutok, lenivosť, poklesky sú práve tým obmedzením mojej viery, nádeje a lásky. Pomôž mi, prosím Ta uveriť, že každý deň vstávaš z mŕtvyh v mojom živote a čakáš, kedy prejavím radosť, že to Ty žiješ v spoločenstve ľudí, do ktorého patrím už i ja - do spoločenstva Tvojej lásky - že si mojím priateľom...“ Týmito slovami zakončil krížovú cestu páter Andrzej.

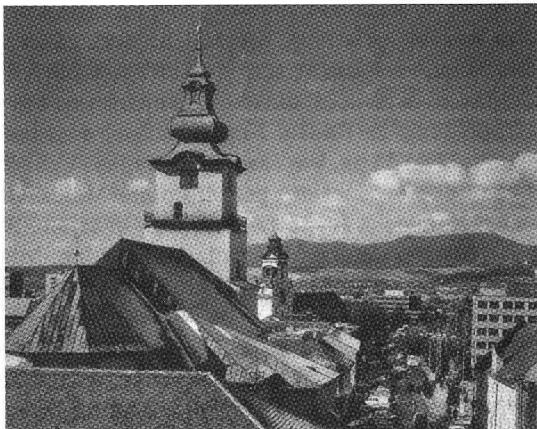
Anka G. Vavrová

Biskup Marián Blaha sa kedy si na adresu malého mestečka v srdci Slovenska vyjadril, že po duchovnej stránke patrí Prievidza medzi perly Horného Ponitria. Tento výrok však odznel v čase, kedy bola Prievidza desaťkrát menšia a nebola poznačená silnou ateizáciou, ktorá sa tu v čase obrovského rozmachu baníctva a priemyslu udomácnila.

Nad Prievidzou vládlo sivé a uplakané počasie. Nič to však neuberalo na úsmeve **dekanu Jána Bednára, rodáka z Kurimy od Bardejova.**

Ako sa vlastne ocitol v Banskobystrickej diecéze? „**Jednoducho, prišiel som sem na misie. A teraz som tu už doma.** Na východ sa vracam iba sporadicky k rodičom a početným súrodencom, lebo doma nás bolo päť chlapcov a dve dievčatá. Ja som bol najstarší,“ hovorí dekan, ktorého **na knaza vysvätili v roku 1978 v Bratislave.** Následne sedem rokov pôsobil ako kaplán v Kremnici, potom päť rokov ako farár v Jastrabej a 19 mesiacov ako dekan v Žiari nad Hronom. „Od roku 1991 som tri roky pôsobil ako vicerektor Knazského seminára sv. Františka

Xaverského v Banskej Bystrici a teší ma, že som bol pri výstavbe a dokončení jeho nových objektov v Badíne v októbri 1993,“ dodáva Ján Bednár, ktorého v septembri 1994 biskup Mons. Rudolf Baláž menoval za prievidzského dekanu. „**A som tu veľmi spokojný!**“ tvrdí s úsmevom

Nepísaný zákon

Od čias prvého osídľovania Horného Po-

nitria, či rozkvetu Veľkomoravskej ríše ubehlo už veľa vody a na dôležitej obchodnej ceste vedúcej údolím rieky Nitry vyrástla stredoveká Prievidza. Dnes je to moderné mesto, v ktorom ľudia nachádzajú prácu v blízkych baniach a fabrikách, hoci zenit ich slávy už dávnejšie pominal v nepreniknutelnej tme transformačno-privatizačných procesov. Strediskami náboženského života po stáročia zostali a zostávajú **tri kostoly:** farský – sv. Bartolomeja (1332), mariánsky – Nanebovzatia Panny Márie (1450) a piaristický –

Najsvätejšej Trojice (1666). Súčasná **Prievidza** s 54 tisíc obyvateľmi už nie je jednou farnosťou. Postupne sa od nej odčlenila v roku 1997 **Veľká Lehôtka** s filiálkami **Malá Lehôtka** a **Hradec**, kde bol rozšírený farský kostol, postavené dva nové kostoly na filiálkach a nová farská budova. Od 1. marca 1999 vznikla na sídlisku **Zapotôčky** a **Nové mesto** ďalšia farnosť Prievidza – Zapotôčky, kde sa teraz buduje nový kostol sv. Terézie z Lisieux. Neskôr tam plánujú postaviť faru s pastoračným centrom pre mládež.

Prievidza, podobne ako značná časť Banskobystrickej diecézy je poznačená viac či menej silnou ateizáciou po druhej svetovej

vojne. Zatiaľ čo inde situáciu ovplyvňovalo ideologické zneužitie Slovenského národného povstania, vtedy skoro 6 tisícovú **Prievidzu zasiahol obrovský prílev baníkov a robotníkov zo všetkých kútov Slovenska**. Samozrejme, takú masu museli vtedajšie orgány aj tvrdšie ideologicke usmerňovať. Použili rôzne prostriedky: **vyššie platy, lepšiu životnú úroveň, byty...** Rovnako platil nepísaný zákon, že kto sa na desať rokov prihlásil do bane, nemusel ísť na základnú vojenskú službu. **Aj preto do Prievidze prišli skutočne rôzni ľudia.** Tvrďa práca, ideológia, pohodlnosť či mnohé odpútavacie akcie mali za následok, že tri kostoly v meste celkom postačovali. Dnes by to už vyše päťdesiat tisícovému zástupu nemalo stačiť. A predsa. **Z 25 tisíc ľudí, prihlásených ku katolíckej viere nepatrí ani len polovica k tým, ktorí by náboženské hodnoty vyznávali výraznejšie ako len krstom, cirkevným sobášom, alebo pohrebom.**

E x p e r i m e n t

„Až pri prvom svätom prijímaní a birmovke si uvedomujeme, koľko rodičov je bez cirkevného sobáša,“ poznamenáva na margo štatistik dekan Bednár. „Každý rok pristúpi k prvemu svätému prijímaniu okolo 450 detí a 250 deviatakov a stredoškolákov k birmovke. Ešte stále každý rok pokrstíme 40 – 70 žiakov 3. – 9. ročníka základných škôl, z ktorých iba máloktoré dieťa má rodičov cirkevne sobášených. Detí na náboženskej výchove máme na naše pomery relatívne dosť (spolu 3 689 žiakov 1. – 9. ročníka, teda viac ako 47 percent a 874 stredoškolákov 1. a 2. ročníka, čo predstavuje takmer 39 percent). Som veľmi rád, že v meste je **cirkevná piaristická škola s troma pátrami a kláštor Kongregácie Dcér Božskej Láske so siedmimi sestrami,**“ významne zakýva

hlavou prievidzský dekan a pokračuje:

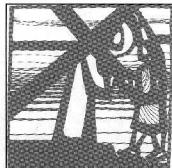
„Bez spolupráce s nadšenými laikmi: katechétmi, lektormi, mimoriadnými rozdávateľmi svätého prijímania, členmi Spolku svätého Vojtecha a hlavne členmi ružencového bratstva (56 ruží), len s jedným kaplánom a jedným administrátorom novej farnosti by sa veľmi ťažko dala zvládnuť pastorácia na primeranej úrovni.“

V Prievidzi sa teraz najviac zamerali na solídnú prípravu detí k prvemu svätému prijímaniu. S ich rodičmi majú pravidelne každý rok trikrát „rodičovské združenie“. A od septembra začali po novom pripravovať birmovancov v spolupráci s **ThDr. Jozefom Šelingom**, ktorý prednáša katechetiku v Krásanskom seminári v Nitre. **Ide o experiment: Projekt obrazovej biblickej katechézy birmovanca**, ktorý sa zatiaľ testuje v **Púchove, Bytči a Prievidzi.**

„Naozaj sme sa rozhodli intenzívne pracovať s mládežou. Niežeby sme tých ostatných zanedbali, ale niekde sme začať museli. Prievidza je veľké mesto a pri zaťahovaní sietí nám prirodzene nejaké ryby odplávajú,“ stručne hodnotí dekan.

„**Katechéza vychádza z toho, že nejde až tak o vedomosti, ako o vzťahu k Bohu. Birmovanci sú rozdelení do malých skupín a tie jednotlivco majú na starosti dva ja animátori.** Vedomostne ich ani veľmi neskúšame. **Polročné testy nie sú o vedomostiah, ale o hodnotových systémoch.** V tejto príprave by sa mal mladý človek po štyroch etapách dopracovať k odpovedi na otázku, **prečo vlastne chceme prijať svätoť birmovania.**“

Priprava však nekončí iba stretnutiami v skupinkách s animátormi. Totiž každú sobotu štyri skupiny majú možnosť aktívne pomáhať pri mládežníckej omši. **Na záver putujú birmovanci do blízkeho Chrenovca**, kde vo formačnom dome pátrov

saletínov prezijú spolu 24 hodín vždy dve a dve skupinky cez víkend bez rodičov s kňazom a so svojimi animátormi v atmosfére malej duchovnej obnovy. Zdá sa, že nový prístup vo vzťahu k birmovke prinesie výsledky. Niežeby sa všetko vyriešilo naraz mávnutím čaroveného prútika. To nečaká nikto, ale podľa slov Jána Bednára je oveľa efektívnejšie dostávať sa k mladým takouto formou.

„Ak predtým z 250 birmovancov ich zosta-
lo po slávnosti 50, dnes by mala byť situá-
cia podstatne lepšia“, vysvetľuje a dodá-
va: „Možno je stále veľa ľudí, ktorí berú
birmovku formálne, no treba zdôrazniť, že
je to **dobrá príležitosť na to, aby si všetci
uvedomili, že Boh je Láska**. Aj keď birmovanci časom ochladnú a žiaľ mnohí od-
padnú, je dôležité, aby **vždy vedeli, že
k Bohu sa môžu kedykol'vek vrátiť**.“

Akoby podľa nového zákona o prístupe k informáciám vyťahuje dekan Bednár stále nové a nové dokumenty, zápisnice, tabuľky a štatistiky. Z hŕby papierov vypadne aj **oznam o Kontaktnom centre pre pomoc mládeži a rodinám**. Ďalej na ňom v bodoch stálo: Príprava mládeže na manželstvo, drogová prevencia, organizácia voľného času, pomoc rodinám v kríze, pomoc týraným deťom, možnosť pomoci odborného lekára, propagačné zabezpečenie...

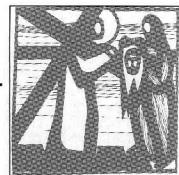
„**Je to služba, ktorú môžu využiť naši farníci v čase od 8⁰⁰ do 21⁰⁰ hod.** Na telefónnej linke je vždy pripravená a ochotná pomôcť **sociálna pracovníčka Mária Melicherčíková**. Ľudia sa na nás môžu obrátiť, či už v spomínaných problémoch, alebo aj v iných, pokiaľ môžeme pomôcť. Našou úlohou však nie je všetky problémy hned riešiť. **Táto pomoc funguje totiž ako malé dispečerské stredisko, kde sa vynasnažia zohnať pomoc aj inde u odborníka, lekára, kňaza...**“

Centrum je v mnohých prípadoch veľkou pomocou pre ľudí, ktorí práve nevedia, čo a ako. Zaujímavosťou je, že sídlí v **TRNKE (Tu Radost Najde KAždý)** - v katechetickom dome na Námestí slobody, ktorý dostali **naše rehol'né sestry mariánky** ako dar pred mnohými rokmi na to, aby sa mohli venovať mládeži.

Okrem Trnky majú v Prievidzi aj **Farské centrum** s klubovňou, dvoma ping-pongovými stolmi, či veľkou miestnosťou na premietacie a podobné akcie. Pri fare funguje aj **charita**, kde napríklad každý deň podávajú polievku pre bezdomovcov. Spomenúť ešte treba **niekol'ko lahôdok** v podobe letných táborov, **farských plesov** (mimoriadne úspešných), fašiangových maškarných plesov, či **pravidelných festivalov** mládežníckych hudobných skupín na slávnosť Krísta Kráľa. Veriaci v Prievidzi sa tiež môžu pochváliť pomerne populárny **farským časopisom Bartolomej**.

Text a foto
ĽUBOMÍR LEHOTSKÝ
ZRNO 9/2001

Biblia = radostná zvest'

**Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha
a to Slovo bolo Boh.**

Jn 1,1

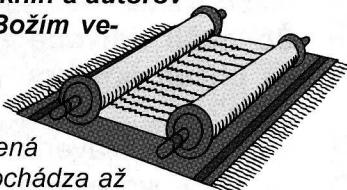
Hovorí sa, že jedného dňa sa archívárovi starobylej knižnice v egyptskej Alexandrii dostal do rúk exemplár evanjelií. Potešil sa, že sa jeho knižný archív obohatí o nový zväzok, ale zároveň sa zarazil – nevedel, do akého oddelenia ho má založiť. Nebol to ani román, ani komédia, pretože sa týkal dejinnej osobnosti, hoci spis nebol vyslovene historický. Opisoval sa v ňom len krátke časový úsek a bol zameraný výlučne na jednu osobu: Ježiša z Nazareta.

Archivár sa dlho rozhodoval a napokon otvoril jedno celkom nové oddelenie, ktoré nazval „Evanjelium“, lebo si v knižke prečítał: „Začiatok evanjelia (radostnej zvesti) Ježiša Krista, Božieho Syna“ (Mk 1, 1)

Začiatkom tohto roku nás otcovia biskupi vyzývali na prehľbenie záujmu o Bibliu. Čo to vlastne Biblia je?

Slovíčko Biblia pochádza z gréckeho pojmu *biblion* (= knižka). Už názov „Biblia“, z ktorého vznikli názvy v rôznych rečiach, naznačuje, že sa jedná o knihy, a nie o knihu. Časom sa však v Cirkvi zaužíval singulár „Biblia“, ktorý chce pravdepodobne naznačiť, že cez množstvo kníh a autorov ide v tejto knihe o jedinečné jednotu, spôsobenú Božím vedením.

Biblia (celkovo 73 kníh) je rozdelená na Starý zákon (**SZ = 46 kníh**) a Nový zákon (**NZ = 27 kníh**). Každá z týchto 73 kníh je pre lepšiu orientáciu rozdelená na kapitoly a verše. Pôvodne toto rozdelenie nebolo, pochádza až z 13. st. Len SZ bol rozdelený na verše. NZ rozdelil až Robert Stephanus v ženevskom vydani z roku 1551. Celá takto rozdelená Biblia vyšla až v roku 1555 v latinskom preklade tzv. **Vulgáte**.

Biblia bola už niekoľkokrát preložená aj do slovenčiny. Z mnohých vydani uvediem najpodstatnejšie: Sväté písma, Rím 1995 (alebo Trnava 1996, alebo SSV 1998). Je to oficiálne a kompletne vydanie Starého a Nového zákona s úvodmi a poznámkami k jednotlivým knihám. **Vďaka ľudskému umu a technickému pokroku je dnes možné popri vytlačenej Biblia čítať evanjelium aj na internete, dokonca aj po slovensky:**

www.avemaria.sk/biblia

Spracoval Maroš Milo, kaplán

**„... neprijali ste ho ako ľudské slovo, ale - aké naozaj je -
ako slovo Božie; a ono pôsobí vo vás veriacich.“ (1 Sol 2,13)**

Milé deti!

Viete niečo o živote psíkov? Určite aspoň to, že svoju spokojnosť a radosť zo života dávajú najavo veselým vrtením chvostíka. Ponúkam vám jednu krátku indiánsku rozprávkhu:

Pes vbehol do izby, v ktorej boli na všetkých stenách zrkadlá. Rozzúril sa, ceril zuby a vrčal. Všetky psy v zrkadlách boli tak isto zúrivé, cerili zuby a vrčali. Pes sa zlakol, začal behať dookola, kým neklesol a nezdochol. Keby bol len jedený raz zavrtel chvostom, všetky zrkadlá by mu boli odrazili príjemný obraz.

Nie vždy máme radostnú náladu, ale nemusíme pri tom hneď „vrčať“ na svoje okolie. Možno stačí trochu pokoja, drobný úsmev či tiché slovo a môžeme byť práve my tými, ktorí prežiaria niekomu „sivý“ deň.

Pán Ježiš o sebe povedal: „**Ja som svetlo sveta.**“ Jeho svetlo najjasnejšie zažiarilo, keď za nás zomrel a potom vstal z mŕtvych.

Budťte aj vy svietielkami, ktoré zablikajú, zasvetia, alebo silno zažiaria niekomu na ceste k Pánovi. Veľkonočné sviatky sú príležitosťou vyskúšať si to.

Prajem vám k tomu požehnanie od Pána. **Maja**

Otázka pre vás na mesiac apríl:

Čo našli udivené ženy v hrobe, ked' sa chceli postarať o mŕtveho Pána

Ježa?

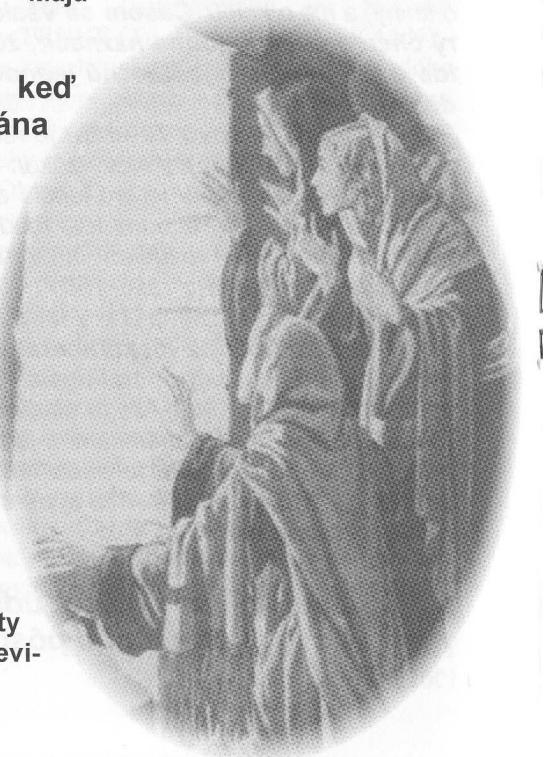
- A/ Osláveného Pána Ježiša vo veľkom svetle.
- B/ Plachtu a šatku, v ktorých bol Ježiš zavinutý.
- C/ Spievajúci zbor anjelov.

Odpovede nám pošlite do 20.4.2001

Odpoveď na marcovú otázku bola:

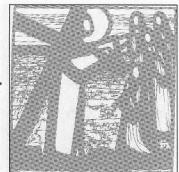
Chystáme sa osláviť veľkonočné sviatky - Zelený štvrtok, Veľký piatok, Biela sobota, Veľkonočná nedeľa, Veľkonočný pondelok.

Zo všetkých, ktorí nám poslali odpovede sme vyžrebovali **Mariana Boboka z Lehoto pod Vtáčnikom a sestry Vážanové z Prievidze**

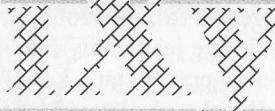
Udržia sa?

Tak, ako sa vieme zrakom očividne o niečom presvedčiť, tak sa „**ušičujne**“ piaristi presvedčili, že je tu nový zbor. Asi 25 spievajúcich ľudí + 4 hudobné talenty + 1 dirigentka = **iXy**. Dali sa dokopy pred dvomi mesiacmi. Ešte toho síce veľa nevedia, ale to, čo vedia, vedia dobre. O výsledkoch ich snáženia sa môžu zatiaľ presvedčiť žiaci a študenti našich škôl na školských svätých omšíach pre vyššie ročníky. V budúcnosti sa ale chystajú aj ďalej

„mužská“ zostava

do sveta, za hranice všedných dní...

doladujeme hlasu

Pesničky si vyberajú sami pod vedením **Noriky Koválikovej**. Ich repertoár tvoria skladby od váznej hudby až po viac-hlasné spirituály. Dodávame ešte, že **iXy** uvítajú každého spievajúceho tvora, ktorý má chuť a čas prísť **každý pondelok o 16⁰⁰** na stretnutie nového zboru k piaristom.

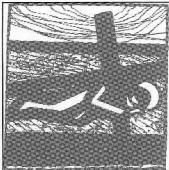
M & M

Žijeme v Európe

Poznám jeden svetadiel, na ktorom sa nachádza aj moje rodné Slovensko. Je to Európa.

Som hrdý na to, že v nej žijem, ved' Európa sa pýši mnohými významnými osobnosťami, krásou prírody a dôležitými mestami. Európa je posiate štátmi väčšími i menšími, a predsa každý má svoj osobitný význam. Nepoznám hory krajsie, ako sú Vysoké Tatry. Obmývajú ju krásne moria. Ktorý iný svetadiel sa môže popýsiť Eifelovou vežou? To všetko a ešte veľa iných zaujímavostí môžeme nájsť v svetadieli menom Európa. Som rád, že tu žijem a bol by som šťastný, keby som mohol uvidieť všetku krásu Európy.

Peter Švec 5.A

Ako sa pripravuješ?

V Žiline sa 24. marca 2001 stretli v Univerzitnom pastoračnom centre členovia združenia NETWORK SLOVAKIA (Spoločenstvo mladých katolíkov aktívnych v médiách). Združenie je členom medzinárodnej organizácie novinárov UCIP, ktoré má sídlo v Ženeve.

V pastierskom liste otcov biskupov k sviatku Zvestovania Pána sú fakty upozorňujúce na to, že každé slovo, ktoré znevažuje dôstojnlosť ľudského života, je veľmi nebezpečné a tobôž slová napísané, alebo vyslovené v médiách, ktoré sa stávajú prístupnými celému svetu behom niekolkých chvíľ.

To isté platí aj pri podávaní informácií, správ a názorov k aktuálnym problémom celej spoločnosti. Cirkev prežíva ľažké obdobie skúšok a rôznych, často veľmi rafinovaných útokov, alebo diskriminácie jej členov, čiže nás, kresťanov a v tomto zmätku dezinformácií je ľažké nachádzať pravdu tam, kde chýba duch viery. **Možnosti všetkých masmédií ovplyvňovať človeka sú obrovské a tu je asi veľká medzera, ale aj šanca pre pôsobenie kresťanských novinárov, redaktorov, moderátorov, hlásateľov a rôznych iných profesíí, ale aj samotných médií, ktoré by Cirkev spravovala.** Na tento problém upozorňuje často Sv. Otec Ján Pavol II a sám je iniciátorom vzniku niektorých z nich.

Slovensko je krajina s malou rozlohou, dobrou kresťanskou tradíciou, a vraj (ako o sebe radi tvrdíme) aj s veľkým počtom kresťanov. Mali by sme to cítiť aj v médiách, ktoré tak veľmi formujú názory ľudí...

Členovia združenia NETWORK SLOVAKIA sa stretli, aby si trochu ozrejmili právne vedomie v oblasti médiálneho pôsobenia, v čom nám veľmi ochotne pomohol Michal Salem, právnik (foto - 1. zľava), spoluzakladateľ tlačovej agentúry SITA.

Program bol veľmi bohatý, ale nám sa predsa podarilo „odchytiť si“ niektoré osobnosti z rôznych médií, aby sa podeliли o svoje blízke spolužitie s Bohom pred Veľkou nocou. Určite ste už mno-

hé známe mená opýtaných videli podpísane pod článkami, v titrážach časopisov, počuli ich hlasy z rôznych rádií a videli tváre vo vysielaní televízii.

Položili sme im spoločnú otázku:

Ako sa pripravuješ na Veľkú noc a čo od nej očakávaš?

Juraj Vrocek – Františkánska rodina:

Samozrejme sa teším a pripravujem sa takým typickým františkánskym spôsobom. Totiž každá spiritualita má svoje zaujímavosti. Tak ako sa saleziáni venujú s láskou

mládeži, pre jezuitov je typické, že sa venujú inteligencii a veľa študujú, pre dominikánov, že veľa kážu, pre karmelitáнов, že sa zavŕú do izbičky a veľa sa modlia a pre františkánov je typické, že sa veľa

čudujú. Divia sa a žasmú, ako Pán Boh všetko okolo robí, ako sa to všetko odvija a krásne funguje. Najviac sa čudujeme, ako Pán Boh cez všetkých pôsobi.

Tereza Kolková – Svetlo, Zrno:

Pripravujem sa na ňu každodennou meditáciou, krížovou cestou a svojím predsa-vzatím, ktoré mám vo vzťahu k Bohu, ľu-dom aj k sebe a chcem dosiahnuť obrá-te-nie cez pokánie. Veľkú noc chcem prežiť čo najplnšie, najlep-šie a tak sa pripraviť na

Michal Salem, právnik:

Príprava na Veľkú noc spočíva v koncentrácií, hľadaní pokoja a v očakávaní veľkej udalosti.

Anna Kolková – vydavateľstvo Lúč:

Snažím sa žiť asketickejším životom, du-chovným aj telesným. To je taká vonkaj-šia príprava. Veľká noc je vždy novým impulzom do života, novú nádej a novú chut' boríť sa s radosťou so životom.

Rastislav Hamráček – Svetlo:

Na Veľkú noc sa teším. Ako sa pripravu-jem na sviatky? Prijíjam to skôr ako čas, ktorý mi je ponúknutý na posunutie sa v prežívaní viery vpred. Nerobím si nejaké príliš veľké plány a predsazatia, stačí postupne malá drobnosť, ktorá mi pomôže viac sa pripraviť vnútornie na Veľ-kú noc.

Peter Farkaš – Tlačová kancelária KBS:

*Gréckokatolíci majú jeden veľmi pekný pozdrav – „**Christus voskres**“. Vysvetlili mi, že je to priebehový stav a znamená to – **Kristus vstáva, čiže nie vstal, ale vstáva**. Tak ako aj na Vianoce si hovoria:*

„Christus raždájetsa“ – Kristus sa rodí, nie narodil sa. **Toto ma stále motivuje, lebo Kristus stále zomiera a stále vstáva; nie je to len historický stav, ktorý sa stal a teraz si ho iba pripomíname.** Je to tak:

*stále za nás zomiera, ale stále vstáva A toto je také úžasné poznanie, ktoré ma dokáže zase posunúť v mojom živote osob-nom, pracovnom i duchovnom na veľmi dlhé obdobie dopredu. Sv. Pavol to pekne povedal: „**Ale ak neboli Kristus vzkriesený, potom je märne naše hlásanie a märna je aj vaša viera.**“ (1 Kor 15, 14) Keď sa to otoci naopak, keď si to uvedomujem, že zomiera a vstáva za nás, viera aj tăž-kosti dostávajú zmysel.*

Ján Belko – rádio Lu-men:

Veľkonočné sviatky pre mňa zna-menajú zavŕšenie štyridsaťdňového pôs-tu, ktorý sa snažím prežívať ako určitú obrodu, priblíženie sa ku Kristovi a celkové obnovenie môjho vzťahu k Bohu. Je to radosť, že Kristus vstal z mŕtvych.

Rado Brecelj - Čajka:

Moja príprava? Dá sa povedať, že celý život je taká príprava. Stále chcem byť o trochu lepší a na Veľkú noc na to myslím oveľa intenzívnejšie.

Lubo Duchscher - rádio Forte:

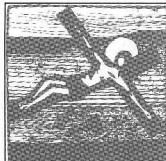
Na Veľkú noc sa pripravujem zvlášť v osobnom živote a zvlášť v profesii. Pri-pravujem rozhovor - katolícky kňaz a židovský duchovný o dvoch rôznych as-pektoch Veľkej noci.

Marej Roják – Boromeo, prispievateľ do rádia Lumen:

Teraz v pôste je to ticho, opustenosť, kríž, aby ten kríž, ktorý bude o pári týždňov za-halený a potom v sláve odhalený, bol pre mňa povzbudením do života.

Martina Čuchová – Lux, relácia Sam-son:

Cez deň, sa snažím vytvoriť aspoň chvíľku ticha, času pre seba a Boha a v tom tichu ho počúvam. Od Veľkej noci očakávam radosť a osobné vzkriesenie.

Michal Dyttert (foto) – rádio Twist, STV:

V spoločenstve si meditujeme posolstvo sv. Otca Jána Pavla II. k tomuto pôstnemu obdobiu. Snažím sa robiť drobné známky umŕtvovania, ktoré obetujem za nejaký úmysel. Určite pôjdem na veľkú sv. spoved. Obdobie pred sviatkami býva pre mňa dosť hektické a posledné dni – Triduum ma dokážu silne osloviť a vnútorne prežívam posolstvo, že aj ja sa musím obrodiť, urobiť krok do nového života. Ked' znie spev „Kristus, svetlo sveta“, ked' kráča knaz a ukazuje ho, je to pre mňa veľmi silný moment a na toto sa veľmi teším.

Jana Víznerová – Cesta:

V profesií lekárky sa snažím podávať a prejavovať lásku blíznym konkrétnymi činmi, mať účasť na ich krízovej ceste, ktorú im dá Boh prežívať cez utrpenie. Modliť sa za nich, povzbudiť, niekedy stačí chytiť za ruku.

Martin Linhart – Svetlo:

Pre mňa je pôstne obdobie časom návratu k Bohu, venujem sa osobnej modlitbe pred Bohostánkom. Očakávam opäťovnú radosť a iskru zo zmŕtvychvstania.

Slavomír Kontúr - Zrno:

Musím úprimne povedať, že na žiadencie oficiálne sviatočný deň sa zvlášť nepripravujem. Necítim túto potrebu, keďže sa usilujem vnímať každé ráno ako dar od Boha, ako sviatok. Preto od Veľkej noci ani nič zvláštne neočakávam. Fakt, že život smrťou nekončí, ma dostatočne napĺňa po-

celý rok. A bol by som rád, keby som túto plnosť čo najčastejšie dokázal premieňať na pravú lásku, najmä vo všedných, neraz únavných a bolestivých dňoch.

Ladislav Stromček – duchovný správca UPC v Žiline:

Pôstny čas využívame so študentmi na duchovné obnovy a to je aj moja osobná príprava. Mojím očakávaním je duchovná posila.

Žuba Pavol – Brázda, prispievateľ:

Veľkú noc, prípravu na ňu a pôst vnímam ako radostné očakávanie. Dal som si také predsa vzťah – hľadať v sebe hodnotu, ktorú mám, to dobré a tým budovať vzťah s Ježišom.

Juraj Sedláček – člen rady spoločenstva NETWORK SLOVAKIA, diakon:

*Pre mňa bude špecifická práve táto Veľká noc, lebo budem môcť viest' niektoré liturgické obrady. Chcem sa zameriať na jedno: malo by to nadväzovať na moju minuloročnú homiliu, ktorá hovorí o otvorenosti pre nové. **Nanovo sa otvoríť** pre všetko, čo tu pre nás Kristus vydobyl, nanovo to v sebe prežiť, k takejto novosti viest' aj ľudí slávením obradov. Očakávam, že v pastoračnom úsilí spolu v spoločenstve mladých aj farnosti takto prežijem sviatky. To je aj moje želanie, aj očakávanie. **Centrum toho slávenia** by mala byť myšlienka, že Kristus je človeku blízky v utrpení, to znamená, že naše utrpenie má zmysel. Kristus vie, čo je utrpenie, pozná riešenie, ako naň reagovať, je Božím Synom, ktorý utrpenie priviedol až za hranice, kde sa stáva dráma piatkového poludnia nádejou prenikajúcou radostným významom kríža.*

Áno pre život

Pod týmto názvom sa 10. marca 2001 konalo v Rajeckých Tepliciach stretnutie rôznych organizácií, spoločenstiev a skupín, ktoré verejne vystupujú za ochranu ľudského života od počatia až po jeho prirodzenú smrť.

So svojimi odbornými stanoviskami formou prednášok vystúpili napríklad:

Mudr. Benický, ktorý citlivou rozobral krásnu tému počatia nového života a prenatálny vývoj dieťatka.

MUDr. Glasá nás pútavou formou oboznámil s princípmi a nebezpečenstvami genetickej manipulácie s ľudskými bunkami a zárodkami.

Druhou témomu, ktorú prednesol, bola toľko diskutovaná a v niektorých štátach už i uzákonená možnosť eutanázie.

Štatistiky, ktorými doplnil svoje slová v prvej i v druhej prednáške, sú hrozivé. Dokazujú, ako vo veľkom počte práve u odborníkov, ktorí sú zodpovední za zdravie a životy ľudí, absentuje akákoľvek láska a úcta k blížnemu, ak sa postaví záujem skupiny a kariéry nad záujem jedného, neopakovateľného človeka.

Združenia, ktoré sa v tento deň stretli, prednesli programy svojho pôsobenia na poli ochrany ľudského života.

Krásnym záverom a vlastne i vyvrcholením dňa bol osobné svedectvo viery akademického maliara Ladislava Záborského a otvorenie jeho vernisáže vo výstavnej sieni MsÚ Rajeckých Teplíc.

M.M.

Foto: A. Geddes

ÚMYSY APOŠTOLÁTU MODLITBY (APRÍL)

Všeobecný: Aby zasvätené osoby, verné svojmu osobitnému povolaniu, vyžarovali v súčasnom svete ducha evanjeliových blahoslavenstiev.

Misijný: Aby oslava stého výročia Cirkvi v Rwande posilnila kresťanské bratstvo a urýchliala národné zmierenie.

Úmysel KBS: Aby sme denne mysleli na to, že tak ako Kristus vstal z mŕtvych, aj my budeme vzkriesení z mŕtvych na konci sveta.

XI. LÁSKA K SEBE.

Koflikt záujmov? - 2. časť

Stručné vyjadrenie kresťanskej viery je:

„Miluj Boha nadovšetko a svojho bližného ako seba!“ Aký skvelý psychológ bol Ježiš! Tri lásky sa tu spájajú navzájom. Jedna nemôže byť bez druhej – inak je to láska podozrivá.

Uvediem všeobecné charakteristiky, ktoré nám pomôžu rozlíšiť skutočnú lásku od lásky sebeckej:

Predovšetkým pravá láska k sebe robí to, čo je najlepšie pre vlastné dobro. Najlepšie neznamená nevyhnutne, že to je to, čo je najľahšie, čo spôsobuje, že sa dobre cítim, alebo čo je zábavné, to čo robia všetci ostatní. Naopak, často to znamená robiť niečo, čo je ťažké, čo vyžaduje čas, energiu alebo peniaze. Vyžaduje často sebadisciplínu a obet. Znamená čeliť rozorvanosti a utrpeniu, aby sme získali väčšie uznanie nie od iných, ale uznanie samých seba. Láska k sebe neznamená len obrátiť sa do svojho vnútra a zostať tam. To je sebecké. Naopak, znamená vyjsť zo seba, ísť k iným a prísť do styku s nimi. Skôr než môžem dávať iným, musím dávať sebe.

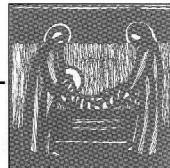
Skutočná láska k sebe nám poskytuje silu a odvahu vyjsť zo seba samého k iným. Ak milujeme seba, budeme sa o seba staráť a vyvíjať sa tak, aby sme sa mohli dostať von, k iným. Vo svätom písme stojí, že Ježiš odchádzal na vrchy sám. Bral ohľad na svoje telo. Vedel, že sa potrebuje vzdialiť do samoty, aby tak mohol z nej znova vyjsť a priblížiť sa iným.

Ludia pracujúci v povolaniach, v ktorých sa odovzdávajú iným, sa niekedy cítia „vyčerpaní“. Dávajú iným, ale nedávajú nič sebe, vyschýňajú. Dobré mentálne

zdravie znamená poznáť vlastné hranice a rešpektovať ich. Dopriať si odpočinok – dobrý spánok, jedlo, voľný čas na regeneráciu sôl – to je znak toho, že sa milujem a budem schopný dávať sa iným znova, keď sa občerstvím, zregenerujem. Ludia posadnutí prácou sú závislé, náchyní k sebazničeniu, nedabajú o seba. Keď si rodičia berú čas na oddych a robia niečo pre seba, učia tým svoje deti ako žiť a milovať. Správna láska k sebe poskytuje priestor na to, aby sme sa mohli pozrieť na seba, porozmýšľať o svojom živote, správaní a motívoch, na to, aby sme sa naučili nazrieť do svojho vnútra a poznáť sa. Toto pochopenie seba vedie k pokore. **Poznať vlastné dary znamená zároveň poznáť vlastné obmedzenia.** Keď poznáme seba a svoje obmedzenia, vieme lepšie pozerať na svet okolo nás, vnímať udalosti života a vyrovnávať sa s nimi. Toto sebapoznanie nám pomáha byť vnímacími a byť užitočnými pre iných.

Introspekcii (1) neslobodno zamieňať s nejakým druhom **introverzie** (2), uzatváraním sa do seba, sústredením na seba, hľadením iba dovnútra. Pri zdravej láske k sebe človek pozoruje seba a vie bedlivu pozorovať iných. Zdravá láska vidí ďalej, zatiaľ čo introverzia slúži iba samému jednotlivcovi, ktorý sa na seba dívá akoby bol pupkom sveta. Inou charakteristikou zdravej lásky k sebe je, že je rozumná. Osoba, ktorá miluje seba, je citlivá v styku s jej vnútorným svetom, tento však ju nepodmieňuje. **Tým, že láska k sebe je rozumná, neovláda ju skreslený pocit viny, ale-**

bo nepočitává racionalizácia, či výhovorky. Využíva svoju inteligenciu a usiluje sa získať najlepšie informácie alebo poznanie, ktoré prospejú jej rozhodnutiam a životu.

Inou trvalou charakteristikou pravej lásky k sebe je to, že vzbudzuje pocit hlbokého pokoja a satisfakcie. Pokoj a spokojnosť so sebou reflekujú na osobné hodnoty a priority. **Hodnota jednotlivca spočíva v jeho vnútri. Ak milujem seba, je moja hodnota vo mne, nie v niečom alebo v niekom mimo mňa.** Moje úspechy a všetky moje dobrá môžu umocniť môj dobrý pocit zo seba a dodať mi istoty, ale moja základná hodnota závisí na mojej láske k sebe. **Najvyšší akt viery je presvedčenie, že Boh ma miluje nepodmienene a takého aký som a že aj ja môžem milovať seba nepodmienene a takého aký som.**

Cieľom autora je zaostrať našu pozornosť na to, aké problémy môžu vznik-

núť, keď si lásku k sebe pletieme so sebectvom. Dosiahnuť medzi nimi zdravú rovnováhu je celoživotná úloha. Niekedy sa nám to darí, niekedy zlyhávame, ale **odstrániť konflikt medzi láskou k sebe a sebectvom je v našom vlastnom záujme.** Milujeme samých seba, aby sme milovali iných a Boha. Zdravá láska k sebe je užitočná a správna a nemá nič spoľočného so sebectvom alebo sústredenosťou na seba. Ak tieto dve veci rozlišíme, odstránime neistotu, ktorá nás občas môže znepokojovala dokážeme skutočne milovať Boha, seba a svojho blízneho.

1 - Introspekcia: Pozorovanie vlastných vnútorných psychických javov.

2 - Introverzia: Zamierenie duševného života a prežívania do vlastného vnútra.

Spracovala V. R.

Láska zachraňuje

Ked' som raz s jedným Tibetaňom putoval po horách v snebovej fujávici, uvidel som na úboči muža, ktorý spadol do snebu.

Povedal som: "Musíme ísť k nemu a pomôcť mu."

On odvetil: "Nikto nemôže žiadať od nás, aby sme sa kvôli nemu namáhali, keď aj nám samým brozí nebezpečenstvo."

"Jednako len", povedal som, "ak už máme zomrieť, je dobré, ak zomrieme pomáhajúc druhým."

On sa obrátil a šiel svojou cestou. Ja som zišiel k tomu nešťastnému mužovi, s námabou som ho zdvíhol na plecia a moje teplo sa prenášalo na toho nešťastníka, ktorý bol celý stuhnutý od zimy. Po ceste som našiel svojho bývalého sprievodcu ležať v snehu. Od únavy klesol a zamrzol. Chcel som zachrániť človeka, a zachránil som sám seba.

Marián Feduš - Z múdreho notesa

Farnosť Sebedražie

Po roku **1321** sa zo zvyšku niekdajšieho prievidzského špánstva (špánstvo = *hradná fara*, ktorá vykonávala aj súdnu službu) vytvorila prievidzská mestská fara, ktorá zahŕňala Necpaly, Moštenicu (už zanikla), Malú a Veľkú Lehôtku, Hradec a obce Sebedražie a Cigel. Toto usporiadanie pretrvalo stáročia, zmena nastala iba v roku **1808**, keď sa cirkevne osamostatnila obec **Sebedražie s filiálkou Cigel**. Na tomto stave sa už po dnes nič nezmenilo a farnosť Sebedražie stále zahŕňa aj podhorskú obec Cigel.

Farský kostol v Sebedraží zasvätený **Sv. Barbore** (kresba č. 1) je postavený v neogoticko - románskom štýle. Patrónka tohto kostola dáva tušť množstvo baníkov v tejto farnosti, ktorí sa od prvopočiatku ľažby uhlia na Hornej Nitre utiekali k svojej patrónke. Správcom farnosti je v terajšej dobe **dp. Ján Puchala**. V obci Sebedražie je vybudovaná nová farská budova vhodná na aktívnu prácu s mládežou. Sebedražie je taktiež domácou farnosťou pre známy mládežnícky zbor **DOMINIK**.

Farnosť Handlová

Ako sme už spomenuli rok **1321** je prelomový v dejinách cirkevného usporiadania Hornej Nitry, lebo v tejto dobe došlo k rozpadu prievidzského špánstva. Prvé fary ktoré po tomto rozpade vznikli boli Nováky a Chrenovec. Neskoršie v roku **1376** po osídlení **Handlovej** aj tu sa hned vytvorila samostatná fara. Aj ona prešla ako ostatné farnosti svojimi trápeniami. Prekonala reformáciu s aktívou pomocou bratov jezuitov, až sa vyvinula do dnešnej podoby. Farský kostol v Handlovej je zasvätený **Sv. Kataríne** (kresba č.2) a je skutočnou dominantou mesta. V terajšej dobe je správcom farnosti **dp. Rudolf Oliš**. Zo zaujímavých aktivít mladých vo farnosti spomeňme aspoň minuloročné koledovanie **Dobrej Noviny**, ktoré bolo obdivované aj mládežou zo susedných farností.

Handlovou sme uzavreli cyklus Farnosti dekanátu, kde sme vám ich chceli veľmi stručne predstaviť. Dejiny každej farnosti píšeme my sami, každý jeden z nás. Farnosť bez veriacich je mŕtva. Budme každý deň živými údmi tajomného Kristovho tela - cirkvi. K tomu nám Pán Boh pomáhaj.

Zostavil: Ing. Branislav Bullo

Autor kresieb: Ing. Branislav Bullo

Použitá literatúra: J. Ch. Korec: „Cirkev v dejinách Slovenska“

M. Mišík : „Prievidza“

**Banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž dňa
1. 3. 1999 zriadil novú farnosť Prievidza – Zapotôčky.**

V tejto časti Prievidze žije približne 15 tisíc obyvateľov. Potrebu výstavby nového kostola určite pocitujú nielen oni, ale celé mesto.

Základný kameň a pozemok na výstavbu Pastoračného centra s kostolom sv. Terézie z Lisieux boli požehnané 6. 11. 1999.

Do Vianoc 1999 boli urobené kompletné základy celej stavby aj s prekládkami inžinierskych sietí **približne za 3 milióny korún**, čo bolo financované z príspevku mesta Prievidze (500 tisíc Sk) a ostatné z Vašich dobrovoľných príspevkov. V roku 2000 sme nemohli pokračovať vo výstavbe, pretože očakávané finančie za predaj bývalého Domu osvety sa nerealizovali. Teraz sme v štádiu hľadania seriózneho kupca na tento objekt.

Zastavaná plocha kostola je 635 m², úžitková 562 m², obostavaný priestor je 5690 m³ a bude v ňom 340 miest na sedenie a 390 na státie. Vedľa kostola sa vybuduje pastoračné centrum pre mládež s farským úradom. **Celkové náklady boli vypočítané približne na 24 miliónov Sk.**

Po rokovaniach farskej ekonomickej rady s Banskými stavbami, a.s. Prievidza sme sa rozhodli od apríla 2001 pokračovať ďalej vo výstavbe.

Za akýkoľvek Váš finančný príspevok poslaný poštovou poukážkou alebo priniesený priamo v obálke do kostola na ktorúkoľvek sv. omšu 15. 4. 2001 na Veľkú noc, Vám vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplatí.

Ondrej Cebo, administrátor
Ján Bednár, dekan

ŠTEDRÍ DARCOVIA NA NOVÝ KOSTOL SV. TERÉZIE Z LISIEUX NA SÍDLISKU PRIEVIDZA - ZAPOTÔČKY, KTORÍ PRISPELI V OBDOBÍ OD 28.12. 2000 DO 23.3. 2001.

8.1.	cez účet	2 000,- Sk
12.1	cez účet	100,- Sk
12.1.	Bohuznáma	600,- Sk
17.1.	cez účet	100,- Sk
18.1.	Bohuznáma	500,- Sk
2.2.	P.F.	500,- Sk
7.2.	Bohuznáma	100,- Sk
15.2.	Bohuznámy	100,- Sk

22.2.	Bohuznámy	500,- Sk
8.3.	Bohuznámy	10 000,- Sk
12.3.	Bohuznámy	100,- Sk
15.3.	Bohuznámy	100,- Sk
15.3.	Bohuznámy	2 000,- Sk
16.3.	Bohuznámy	500,- Sk
20.3.	Bohuznámy	3 000,- Sk
23.3.	Bohuznámy	200,- Sk
Spolu:	16 dobrodincov	20 400,- Sk

Pod farským mikroskopom

- Od piatku **30. 3. do nedele 1. 4.** sa v pastoračnom dome **v Chrenovci** vystriedali dve združené skupiny birmovancov, pripravujúcich sa na sviatosť birmovania aj takýmto, trochu nezvyklým spôsobom. Pobyt mali naplnený bohatým programom so svojimi animátormi, zážitkami z obrazovej katechézy **SM. Christiany, FDC**, obetavou starostlivosťou **SM Františky, FDC** a prednáškami **M. Melicherčíkovej i MUDr. V. Rumanovej** o budovaní vzťahov k sebe a blízkym. Veľmi dojímavo sa mladí zapojili do večernej sv. omše, ktorú celebroval nás dekan **Ján Bednár**. Birmovancov zaujala história pútnického miesta La Salette vo Francúzsku, ktorú porozprával **P. Wieslaw Krziszycha, saletín v Chrenovci**.
- V utorok **17. apríla** (po Veľkej noci) bude sv. omša v kaplnke na bojnickom zámku. Začiatok je o **18⁰⁰** a dúfame, že sa stretнемe vo väčšom počte, aby sme spolu chválili Pána a ďakovali mu. Radi privítame aj nové tváre v našom mladom otvorenom spoločenstve.
- Sobotňajší večer **21. apríla** môže byť pre Vás naplnený duhom modlitby. Stačí prísť večer na mládežnícku sv. omšu do farského kostola a po nej sa ponoriť spoločne do **Taizé adorácie**. Nebudú chýbať aj mládežnícke piesne.
- V sobotu **5. mája 2001** sa uskutoční na Velehrade medzinárodná púť Česko, Morava a Slovensko. Informácie vám podá p. Ján Málik.
- Od **18. 5 do 20. 5.** privíta pastoračný dom v Chrenovci ďalšie skupiny birmovancov na víkendový spoločný pobyt, spojený s duchovnou obnovou.

Ospravedlňujeme sa pani Emílii Málikovej za výmenu mena v marcovom čísle časopisu, kde sme ju nechtiac prekrstili na Annu.

Redakcia

OSEMSMEROVKA

A	K	I	S	O	A	T	A	P	O	L
P	U	R	I	T	Á	N	V	O	V	A
M	P	O	P	R	A	D	O	V	Á	Z
A	E	O	Y	I	Ľ	T	K	L	L	A
L	O	Á	V	S	L	A	O	A	I	N
O	Ú	S	K	O	K	O	R	K	K	Y
D	D	A	O	R	D	B	T	O	A	D
O	R	E	Ô	B	O	I	N	L	P	J
T	Ú	H	O	K	A	O	E	B	O	A
S	C	J	I	N	A	I	B	O	R	G

Po vyčiarknutí uvedených slov vo všetkých ôsmich smeroch vám zostanú písmená, ktoré po prečítaní po riadkoch odpovedou na otázku: ktorý je najväčší sviatok kresťanov?

GAJDY, GROBIANI, HÔRKA, JAKOT, KAPOR, KOBRA, KOHÚT, LAMPA, LAZANY, LOPATA, OBLOK, ODBOJ, ODEON, OSIKA, OVÁLIK, PILOT, POPRAD, POVĽAK, POVODIE, PURITÁN, SKART, STATOK, STODOLA, ÚSKOK, VÝPIS, ZÁVOD

Matematický hlavolam

Do prázdnych políčok doplňte čísla, aby bol zachovaný logický postup

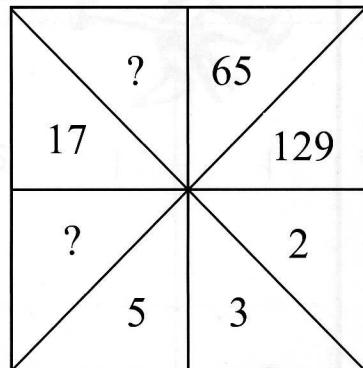
Zo všetkých správnych odpovedí sme vyžrebovali týchto výhercov:

Pero získava Kubovičová L. z Nedožier

Knihy dostanú: Kušniariková L a Vážanová K., obidve z Prievidze

Po vylúštení hádaniek z tohto čísla vyžrebujeme tak isto troch výhercov a okrem toho bude aj veľké žrebovanie zo všetkých, ktorí odpovedali celých šesť mesiacov a traja z vás získajú hodinky.

Svoje odpovede nám posielajte do 20. 4. 2001

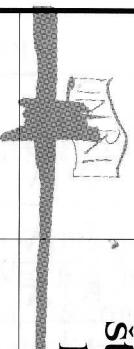
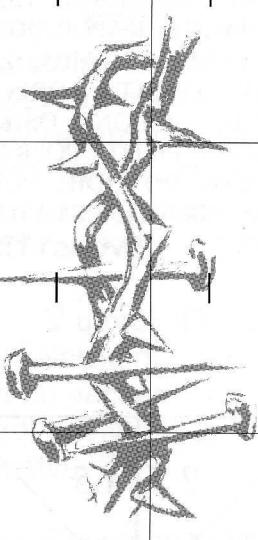
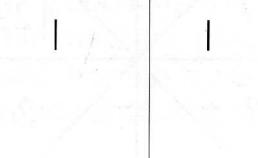
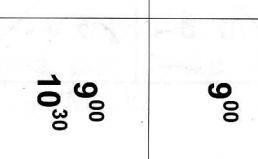
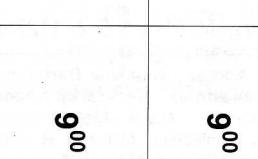

ZÁVER VEĽKEJ SÚŤAŽE!

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 0862/542 28 01. www.bartolomej.miesto.sk. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Ing. B. Bullo. Redaktori: A. Gálová, J. Balážová, MUDr. V. Rumánová, K. Bešinová, M. Melicherčíková ml., Ing. K. Thomayová. Foto: J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- Sk. Tlač: PATRIA I., spol. s. r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadane rukopisy nevracame.

PROGRAM BOHOSLUŽIEB, POKLÓNY A POBOŽŇOSTÍ POČAS VELKONOČNÝCH SVIATKOV 2001

	Zelený štvrtok 12.4.	Velký piatok 13.4.	Biela sobota 14.4.	Velko-nočná nedela 15.4.	Velko-nočný pondelok 16.4.
	18⁰⁰ 19¹⁵ - 21⁰⁰ -poklona	15⁰⁰ 16¹⁵ - 21⁰⁰ -poklona	7⁰⁰ - 18¹⁵ -poklona 18³⁰	7³⁰ 9⁰⁰ 10³⁰ 18⁰⁰	7³⁰ 9⁰⁰ 18⁰⁰
	18³⁰ 19³⁰ - 21⁰⁰ -poklona	18³⁰ 19³⁰ - 21⁰⁰ -poklona	7⁰⁰ - 18¹⁵ -poklona 18³⁰	6⁴⁵ 9³⁰ 11⁰⁰	6⁴⁵ 9³⁰ 11⁰⁰
	Mariánsky kostol —	Mariánsky kostol —	—	9⁰⁰	9⁰⁰
	ZŠ Dobšinského —	ZŠ Dobšinského —	—	9⁰⁰ 10³⁰	9⁰⁰